

saa bliver Fortjenesten til et Minus, maa-ske et meget betydeligt Minus. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke vilde være rigtigt at overveje det Spørgsmaal og i det hele taget overveje, om man ikke nu, da man har nogle Aars Erfaring, burde foretage et Gennemsyn af Loven om Hypotekbanken, et Gennemsyn, der navnlig ogsaa havde det Formaal for Øje at tillade, at der stiftedes nye Laan, som hver for sig udgjorde en samlet Serie, saaledes at Hypotekbankens Bestyrelse derved fik frie Hænder til at rette sig noget efter Forholdene.

Jeg vil i øvrigt takke den ærede Ordfører for hans velvillige Omtale af Bankens Bestyrelse. Jeg betragter den milde Kritik paa dette Punkt for saa vidt som et Gode, som den har henledet Opmærksomheden paa dette Punkt, og jeg nærer ingen Tvivl om, at Bankens Direktion vil gøre sig Umage for at komme saa nær til den af den ærede Ordfører fremsatte Regel, som det under de konkrete Forhold er muligt.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg er i det heldige Tilfælde i alt væsentligt at kunne henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den sidste ærede Taler, der som Formand for Hypotekbankens Tilsynsraad staar disse Forhold særlig nær, og som er i Besiddelse af saa stor Sagskundskab paa dette Omraade. Jeg maa med ham finde, at naar Hensynet til en strikte Overholdelse af Regelen om, at Indkøb af Kreditforeningsobligationer skal ske i Forhold til Udlaansmassen, kommer i Strid med det, som er Lovens Hovedhensigt, nemlig at højne Kursen paa Kreditforeningsobligationer paa en saadan Maade, og gøre det paa en saadan Maade, at i Virkeligheden den ene Kreditforenings Emissioner ikke begunstiges mere end den andens, at man altsaa iagttager Ligelighed i sit Forhold til Kreditforeningerne, hvis disse to Hensyn komme i Strid med hinanden, bør den mere mekaniske, mere formelle Regel, der er nedlagt i den Bestemmelse, som den ærede Ordfører har fremdraget, vige for Lovens Hovedhensigt, og jeg tror ganske sikkert ogsaa, at dette har været Lovgivningsmagtens Hensigt med at sætte denne Bestemmelse ind. Den ærede Ordfører har jo fuldkommen Ret i, at Hypotekbankens Opgave paa ingen Maade skulde være den, at regulere de Afvigelser, der findes og altid maa findes mellem Kurserne paa de forskellige Kreditforeningsobligationer. Nej, paa ingen Maade. Men jeg tror, at jeg nærmere kan præcisere den Betragtning,

som den ærede Ordfører sikkert gaar ud fra, og som jeg ogsaa finder er den rette, derhen, at man ikke bør søge at egalisere Kursforskellighederne, for saa vidt disse bero paa Forskelligheder i Papirernes egen Kvalitet. Nej, disse Afvigelser er det selvfølgelig ikke Hypotekbankens Opgave ved sine Indkøb i nogen Maade at udligne, men derimod vel at udligne de mere tilfældige Afvigelser, der kunne fremkomme ved Efterspørgselsforholdene. Og der fremhævede jo det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) Eksempler, som forekom mig meget slaaende, f. Eks. dette, at et Pengeinstitut har overtaget en større Post af Kreditforeningsobligationer, saa at kun mindre Poster komme paa Markedet, og at man derfor ved at følge den i § 10 nedlagte Regel mekanisk i Virkeligheden vil komme til at handle imod det, der er Bestemmelsens Hensigt.

Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i Konklusionen, nemlig at Hypotekbankens Status er god. Men den ærede Ordfører vil sikkert indrømme Rig-tigheden af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem, nemlig, at her kommer det jo i væsentlig Grad an paa den Nettopris, Hypotekbanken har faaet ved Salget af sine Obligationer, og paa den Pris, til hvilken Hypotekbanken har indkøbt sine Kreditforeningsobligationer. Ogsaa naar man anvender denne Maalestok, vil det imidlertid vise sig, at Hypotekbankens Stilling i Virkeligheden er god. Jeg maa dog end yderligere understrege det, der fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem, at Margenen er smal, og man maa ikke glemme, at til Hypotekbankens gode Stilling har den Omstændighed bidraget meget væsentligt, at den stiftede sit første Laan paa saa ganske overordentlig gunstige Vilkaar, til en effektiv Rente af knap $3\frac{3}{4}$ pCt., hvorimod, som bekendt, det 4 pCt.s Laan af 1908 blev stiftet paa væsentlig mindre gode Vilkaar, til en effektiv Rente af ca. $4\frac{1}{4}$ pCt. Margenen er smal, men Hypotekbanken har heldigvis holdt sig paa den gode Side, og jeg tvivler ikke om, at den fremdeles vil gøre det. Men selvfølgelig maa der iagttages megen Forsigtighed.

Her kommer ogsaa Forholdet med Hensyn til de 3 pCt. Husmandsobligationer frem, som den ærede Ordfører ikke har nævnt i sin Betænkning, og hvor Hypotekbanken jo saa at sige danser paa Æg. Der er i Loven sat den Norm, at den maa gøre disse Forretninger saa vidt muligt uden Gevinst og uden Tab, men det er altid en